

[Statsministeren]

I den henseende var for os to ting ganske afgørende. Dels skulle renten ned og det store spænd mellem renten i Danmark og renten i de lande, vi skal konkurrere med, formindskes meget væsentligt. Dels skulle udviklingen i pengeindkomsterne bringes ned på et niveau, som gør det muligt at forbedre konkurrenceevnen uden stadige nedskrivninger af kronens værdi.

Jeg mener, jeg har lov at slå fast i dag, at der på begge disse centrale områder er opnået særdeles positive resultater. Men der var tre forudsætninger for, at vi kunne opnå at få renten sat ned.

For det første skulle der skabes tillid til, at regeringen ville fastholde en stabil kronkurs og også evnede det. De seneste justeringer inden for EMSen er både udtryk for, at vi ønsker at leve op til denne målsætning, og for, at der er tillid hertil inden for EMSen. Det hænger uden tvivl sammen med, at der er tillid til, at de to andre betingelser, jeg nu nævner, bliver opfyldt.

For det andet skulle der skabes tillid til, at inflationen i Danmark ville blive bragt ned på et væsentligt lavere niveau. Det mener jeg er lykkedes, og det skal jeg vende tilbage til.

For det tredje skulle der ske en mærkbar formindskelse af det budgetterede underskud på statens finanser. Det var nødvendigt både for at genoprette Danmarks internationale omdømme og kreditværdighed og for at bremse væksten i det salg af statsobligationer, som har medvirket stærkt til at presse renten opad. Det var en ufravigelig betingelse, at den nødvendige forbedring af statsfinanserne skulle fremkaldes i form af offentlige besparelser. Modstykket var jo generelle skatte- og afgiftsforhøjelser, men det ville have passet til de indkomstpolitiske bestræbelser som en boksehandske til et blåt øje.

Det lykkedes at få gennemført så væsentlige besparelser, at det underskud for 1983 på 80 mia kr., der lå i kortene, da regeringen trådte til, vil blive reduceret til et underskud på 64 mia kr. Virkningen på renten har ikke ladet vente på sig. Den er kommet så hurtigt, og den har fået et sådant omfang, at jeg opfatter det som en stærk tillids erklæring til firkloverregeringens politik. Diskontoen er i tre tempi sænket fra 11 pct. til 7½ pct., den lange rente er faldet fra 21,2 pct. i september 1982 til 13,6 pct. i april 1983. Forskellen mellem den danske rente og eurodollarrenten,

som jeg nævnte før, er samtidig formindsket fra 9,7 pct. i september 1982 til 4,5 pct. i april 1983.

Det er samtidig lykkedes at bringe udviklingen i pengeindkomsterne så meget under kontrol, at der er gode muligheder for, at vi ad den vej kan få konkurrenceevnen over for udlandet forbedret.

De nye overenskomster er afsluttet inden for rammer, der skulle gøre det muligt i de næste 2 år at holde lønudviklingen klart under de 6-7 pct., der forventes i hele OECD-området. Det vil betyde noget for produktion og beskæftigelse hos os. Det vil spille en afgørende rolle for erhvervslivets dispositioner, tror vi, at lønudviklingen i de kommende 2 år ligger i faste rammer og har en lav stigningstakt. Jeg synes, det hele hænger godt sammen med, at Danmark i 1983 har haft den laveste inflationstakt i hele fællesmarkedet, og det er en særdeles bemærkelsesværdig og ny rekord. Inflationen i Danmark var kun 1,4 pct. gennem årets første 4 måneder. Det er selvfølgelig af afgørende betydning for alle, både for lønmodtagerne og for virksomhederne. Det giver stabilitet, og det giver tryghed, og hertil kommer, at vi for første gang i årevis kan vente, at reallønnen ikke falder. Det er også tillidskabende.

Det er på den baggrund, vi skal vurdere udviklingen i produktion og beskæftigelse i år og til næste år.

Vi må altså nok se i øjnene, at der kommer et internationalt opsving, men at det bliver af begrænset styrke. Vi må nok også regne med, at det tager nogen tid, inden rentefaldet og virkningerne af indkomstpolitikken slår virkelig igennem i investeringer og boligbyggeri. Men det kommer, og der er allerede klare og stærke tegn på, at den optimisme, der er skabt af den nye økonomiske politik, vil påvirke virksomhedernes dispositioner i positiv retning. Det er det, det drejer sig om at nå.

Ejendomsmarkedet har bedret sig. Ansøgningerne om byggetilladelser viser stigende tendens. Danmarks Statistiks konjunkturbarometer, der jo bygger på oplysninger fra vore arbejdspladser ude i erhvervslivet, viser, at der er sket et markant omslag i forventningerne. Ved indgangen til 1. kvartal 1983 var de virksomheder, der ventede faldende produktion - altså dem, der så sort på det og ventede lavere beskæftigelse, mindre ordre-